

# 'We wilden zelf ons verhaal vertellen'

'David. Vanaf het moment dat we wisten van je bestaan, zat die naam vastgeklonken in onze gedachten. Nu weten we waarom: als je Goliath kunt verslaan, moet je deze strijd ook kunnen winnen. En je maakt je naam meer dan waar. We zijn ongelooflijk trots op je.'

Over krap twee weken zou hij zes jaar zijn geworden. Maar al na vijf weken kwam David, de zoon van tv-presentatrice Inge Diepman en haar echtgenote Sylia de Graaf, te overlijden. In de roman *Diep* beschrijven zij het leven en sterven van hun kind.

MONIQUE BRANDT

**I**n *Diep* is het personage Britt gemodelleerd naar Inge Diepman. Britt's levenspartner Paula is gebaseerd op haar vrouw Sylia de Graaf. De hoofdpersoon is wie hij was: David, hun overleden zoon. De auteurs benadrukken dat *Diep* geen verwerkingsboek is. Meer een monumentje voor David, al was dat niet eens de bedoeling.

De vraag kwam van de uitgever, niet lang nadat de presentatrice eind 2005, na bijna vijftien jaar en programma's als *B & W*, *Het zwarte schaap*, *Vroege Vogels*, en *Herexamen*, bij de Vara was opgestapt. Wilde Diepman niet een interviewboek schrijven?

"Ik zei: 'Ik neem iemand mee die nog beter kan schrijven dan ik.' Sylia, zelf ook journalist, droomde al langer van een boek. We bespraken een aantal ideeën, maar steeds kwamen we weer terug op ons eigen verhaal. Na 2002 heb ik een aantal interviews gegeven over de dood van David. Hoe zo'n gesprek wordt weergegeven, is toch altijd afhankelijk van de interviewer. Het was tijd om zelf ons verhaal te vertellen. Als vrouwen er steun uit putten is dat fijn, maar daar ging het ons niet om. We wilden gewoon samen dat boek schrijven."

Om afstand te scheppen – "Het moest vooral geen *tearjerker* worden," zegt De Graaf – besloot het auteurskoppel een geromantiseerde versie van hun werkelijkheid op schrift te stellen. "We legden onze ervaringen in de handen van de



Inge Diepman (rechts) en haar echtgenote Sylia de Graaf.

FOTO GPD

recht voor zijn raap, maar desondanks, of misschien wel juist daarom, behoorlijk meeslepend. Britt en Paula vertellen beurtelings over de moeizame pogingen om via

af het begin moeizaam verloopt. Een maagslijmvliesontsteking en bloedverlies, in een periode dat hun huis in de steigers staat voor een verbouwing en een nieuw tv-programma loopt, leveren veel stress op.

Uiteindelijk wordt de presentatrice opgenomen met voortijdige weeën en bevalt ze van een zoon, amper twee pond, na 26 weken zwangerschap.

'Op een uiterst vriendelijke toon vraagt dokter Laszlo: Lukt het jullie om van David te houden? We zeggen even niets, zijn te verbaasd om direct te antwoorden. Hoe bedoel je, vraagt Britt dan. Natuurlijk houden we heel veel van hem. We houden al zoveel van hem dat we als de dood

zijn dat we hem kwijtraken. Laszlo glimlacht. Dat is wat ik bedoel, zegt hij. Sommige mensen zijn zo bang om hun kind te verliezen dat ze zich niet aan hem durven hechten. Bij jullie is dat gelukkig niet het geval.'

Maar het gaat niet goed, al mag het kindje af en toe uit de couveuse komen. Na vijf weken boort de arts alle hoop de grond in met een uiterst slechte prognose. David gaat snel achteruit en sterft. Zijn ouders blijven verweesd achter. Ze hebben geen idee hoe ze het moeten redden. Britt wil uit wanhoop snel weer zwanger worden. Die zwangerschap eindigt een paar maanden na Davids dood in een miskraam.

Diepman: "We hebben het alle-

maal opgeschreven om te laten zien hoe, als er zich een drama in je leven voltrekt, al het andere ook misgaat." De Graaf: "Het boek gaat dan ook niet alleen over de dood van een kind, maar over moeilijk zwanger worden, over rouwen en over de druk die op je relatie komt te staan." Diepman: "Ik begrijp wel hoe mensen op zo'n dieptepunt uit elkaar groeien."

Niet lang na het overlijden van haar kind zat Diepman alweer in de studio te presenteren. Het paar ondervond buiten de directe omgeving veel onbegrip. Diepman: "Het wordt niet gezegd, maar je voelt dat veel mensen denken:

'Mijn vertrek bij de Vara is ook een gevolg van de dood van David'

Jammer dat het fout ging, maar begin maar opnieuw. Dat kun je niet, opnieuw beginnen als je iets wat zo dierbaar is verloren hebt."

De Graaf: "Ik had een tijdje een behoorlijke hekel aan vrouwen bij wie alles als vanzelf gaat. Ik wilde die verhalen niet meer horen, vrouwen die na een glad verlopen bevalling en een gezond kind zaten te klagen dat de borstvoeding niet op gang kwam!"

Inmiddels hebben Diepman en De Graaf, naast hun dochter Dagmar ook een gezonde zoon, Boaz. Op de verjaardag van David zullen ze ook dit jaar weer met zijn vieren op stap gaan. Diepman: "Het moet een leuke dag zijn. We waren hartstikke blij dat hij geboren werd, dat willen we toch vieren."

Het leven van Diepman is door de ervaringen danig veranderd. "Ik dacht altijd: je leert geen reet van de dood van een kind. Ik ben er nu achter dat je toch anders in het leven komt te staan. Mijn vertrek bij de Vara is indirect ook een gevolg van de dood van David."

De oude Inge zou zo'n stap niet hebben aangedurfd. "Hoewel ik muurvast zat, op creatief gebied. Ik had ruimte nodig en toen dacht ik: je hebt de dood van je kind overleefd, dan kun je dit ook aan. Nu is het alsof die creativiteit en energie weer volledig komen opborrelen."

Inge Diepman, Sylia de Graaf: *Diep*. Uitgeverij Archipel, 17,95 euro.

'Lukt het om van David te houden, vraagt dokter Laszlo. We zijn te verbaasd om direct te antwoorden'

personages. Die poppetjes dragen ingrediënten uit onze eigen karakters, maar ook fictieve elementen," zegt Diepman. "De humor is ook belangrijk. We hadden véél ironie in die tijd." De Graaf: "Het is vooral niet de bedoeling dat de lezer meteen in een depressie schiet."

*Diep* is inderdaad ironisch en

kunstmatige inseminatie door een donor zwanger te worden, de zwangerschapsvergiftiging van Paula en de vroeggeboorte van hun oudste dochter. Vanwege het gezondheidsrisico voor haar partner besluit Britt zwanger te worden.

Na zeven mislukte pogingen volgt een zwangerschap, die al van-